

sopotja

Sopotja

glasilo slovenske skupnosti na Reki in v PGŽ
junij 2014, številka 2, letnik 3
ISSN 1848-4360
Reka, junij 2014

Uredništvo:

Jasmina Dlačić, Dimitrij Jelovčan Bulatović,
Darko Mohar, Boris Rejec, Zvonimir Stipetić,
Vitomir Vitaz, Marjana Mirković
glasilo@bazovica.hr
Podpinjol 43, 51000 Reka

Izdajatelj:

Slovenski dom KPD Bazovica
Podpinjol 43, 51000 Reka
bazovica@bazovica.hr, zanj: Zvonimir Stipetić
www.bazovica.hr
www.facebook.com/KPDBazovica

Svet slovenske narodne manjšine Mesta Reka
Podpinjol 43, 51000 Reka
vj.slo.nm.ri@gmail.com, zanj: Boris Rejec

Svet slovenske narodne manjšine PGŽ
Podpinjol 43, 51000 Reka
vj.slo.nm.pgz@gmail.com
zanj: Dimitrij Jelovčan Bulatović

Urednica:

Marjana Mirković
marjana.mirkovic@ri.t-com.hr
gsm: 091 593 6086

Lektorica: Darka Tepina Podgoršek
Oblikovanje, prelom in tehnično urejanje:
Vesna Rožman
Na naslovnici: Raduha. Foto: Dionis Jurić
Karikatura: Bojan Grlica
Tisk: Tiskara Sušak
Glasilo izhaja trimesečno
Naklada je 600 izvodov

Glasilo finančno podpirajo:

Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence
v zamejstvu in po svetu

Primorsko-goranska županija

Mesto Reka

Svet za narodne manjšine Republike
Hrvaške

Slovenski dom KPD Bazovica

tel.: 215 406, 324 321, faks: 334 977

uradne ure, knjižnica in klubski prostori

torek in četrtek: 10.00–12.00, 18.00–20.00

MePZ, vaje: ponedeljek: 18.00–20.30

Dramska skupina: po dogovoru

Folklorna skupina: sreda, 19.00–21.00

Plesna skupina: ponedeljek, 19.00–20.30,
četrtek, 19.00–20.30

Planinska skupina: torek, 20.00–21.30

Fotografska skupina: drugi in zadnji četrtek, 18.00

Glasbena skupina: torek, 17.00–21.00

Likovni krožek: druga in četrta sreda, 17.15–18.45

Tečaj slovenščine: sreda, 17.00–20.00

Dop. pouk slovenščine: ponedeljek, 16.00–20.30

Mladinska skupina: po dogovoru

www.bazovica.hr/mladinci

Druženje s člani: četrtek, 18.00–20.00

Veleposlaništvo Republike Slovenije v RH

Alagovičeva 30, 10 000 Zagreb, RH

Veleposlanik: Vojko Volk

Konzularni oddelek, uradne ure:

ponedeljek od 9.00 do 12.00

sreda od 9.00 do 12.00 in od 14.00 do 16.00

petek od 9.00 do 12.00

tel.: + 385 1 63 11 014, + 385 1 63 11 015

faks: + 385 1 46 80 387

el. pošta: vzg@gov.si

spletna stran: <http://zagreb.veleposlanistvo.si>

Konzularni dan na Reki: 19. 12. 2013, 10.00–13.00

iz vsebine

Uvodnik

3

Iz društva

4

Iz svetov

16

Iz pouka DPS

17

Si-T

18

Pogled z onkraj Snežnika

22

Srečanja

23

Foto kotiček

24

Državljanom RS je v nujnih primerih zagotovljen
kontakt z dežurnim diplomatom:
med tednom: od 16.30 ure konec tedna in med
prazniki: 24 ur
tel.: +385 98 462 666

Generalni konzulat RS, Split

Častni konzul Branko Roglič

tel./faks: +385 21 389 224

el. pošta:

generalni.konzulat.rep.slovenije@st.t-com.hr

uradne ure: ponedeljek–petek od 9.00 do 13.00

EGON: NOGOMETKA

Zvonimir Stipetić novi predsednik KPD Bazovica

KPD Bazovica je po letošnji volilni skupščini dobilo novega predsednika. Upravni odbor je to dolžnost zaupal svojemu dosedanjemu članu Zvonimirju Stipetiću, ki že dobri dve leti skrbi tudi za organizacijo mešanega pevskega zbora, v katerem poje od včlanitve v društvo pred štirimi leti.

Zvonimir Stipetić je doma iz Brežic, na Reki živi 36 let, po izobrazbi pa je diplomirani inženir elektrotehnike z diplomom zagrebške univerze. Je soustanovitelj in solastnik znanega reškega podjetja Multilink, d.o.o., ki med drugim po spletu že 18 let prenaša reški karneval, ukvarja se z računalništvom in spletnimi storitvami, začel pa je v šoli in poučeval tudi na reški tehnični šoli na Mlaki. Rad ima glasbo in umetnost nasploh, kot pravi, pa je zaradi dobrega ozračja v društvu takoj začel zavzeto sodelovati v njem in bil kmalu povabljen tudi v vodstvo. Veseli ga dobro delovanje vseh skupin in jedro mladih; kot predsednik napoveduje, da se bo med drugim zavzel za nadaljnjo krepitev ljubiteljske kulture in uspešno redno delovanje društva ter tako prispeval svoj delež, med željami pa so še celovečerni koncert MePZ-ja, ker "zbor poje vse lepše", izboljšava spletnih strani in v štirih letih mandata tudi ureditev multimedijske knjižnice.

Čestitke novemu predsedniku, z željo, da bi tudi ob koncu mandata z zadovoljstvom ocenil svoj trud.

Učenje slovenščine

Dopolnilni pouk slovenščine in slovenske kulture: prijave v uradnih urah v KPD Bazovica ali pri profesorici Dragici Motik,
e-pošta: dragica.motik@zrss.si,
gsm: 099 88 58 402.

Tečaj slovenščine: prijave v uradnih urah v KPD Bazovica.

V času, ko se Sopotja pripravljajo na izid, prevladujejo novice o strahotnih poplavah na Hrvaškem in sosednjih državah, žrtvah in škodi. V ozadju ostaja kampanja za tukajšnje evropske volitve, še bolj pa to velja za te volitve v Sloveniji, vsaj kar zadeva deset tisoč volilnih upravičencev RS s prebivališčem na Hrvaškem. Glasovnice, poslane po pošti, so znova prinesle zmedo, saj se med šestnajstimi listami malokdo znajde, za stranke iz Slovenije pa ti rojaki niso zanimivi, čeprav prednjačijo po številu volivcev zunaj Slovenije. Sicer pa se na tamkajšnjem političnem prizorišču spremembe kar vrstijo; ministrstvo, pristojno za Slovence v zamejstvu, je po Tini Komel dobilo novo vodstvo, sedanjemu ministru Gorazdu Žmavcu pa bo po volitvah kmalu sledil/-a nov/-a, že tretji/-a minister/-ica letos. Spremembe v vodstvu pa so tudi v KPD Bazovica: novi predsednik je Zvonimir Stipetić, predstavljamo ga na začetku glasila, tako kot novo tajnico društva Evo Ciglar. Rubrika Iz društva poleg skupščine spremlja še prireditve v okviru kulturnega praznika, vse uspešnejše nastope folklorne skupine, vrsto gostovanj – od bistriških literatov, rojakov iz Splita, ki so pripravili nepozaben večer, in KUD-a Jevnica do nastopov KPD Bazovica na reviji Primorska poje, pri društvu Nagelj v Varaždinu in rojakih v Porabju. Pišemo tudi o vedno živahni dejavnosti planinske skupine s pohodi, stiki v ožjem in širšem okolju in predavanjem ter o razstavah: ikeban mojstrice akademije Sogetsu, Ksenije Grabusin, slik Mire Pugel in skupine Plavo svetlo ter fotografij fotografske skupine, ki priznanja prejema tudi v zamejstvu. Rubriki Iz svetov in DPS spremljata dejavnost pouka in manjšinske samouprave, rubrika Si-T pa med drugim napoveduje pripravo biografskega leksikona Znameniti Gorani, pri katerem sodelujeta tudi Slavko Malnar, znova nagrajen z gorančico, in Marko Smole iz Palčave šiške. Rubrika In memoriam je posvečena članoma društva, Danilu Trohi in Jožetu Hareju - Pepiju, v Pogledu z onkraj Snežnika pa se je Tomo Šajn ozrl na aktualne razmere v Sloveniji. Optimizem vzbuja zanimanje za pouk slovenščine, tako v zamejstvu kot v našem okolju, kar so potrdili tudi učitelji iz Italije in Avstrije. Ti so v okviru seminarja, ki je letos potekal na Reki, obiskali tudi KPD Bazovica. Razveseljiva je novica, da se preverja, kolikšno je zanimanje za učenje slovenščine na Reki, in sicer na pobudo Sveta slovenske narodne manjšine Mesta Reka in predsednika Borisa Rejca, ki ga predstavlja rubrika Srečanja. Pobudi želimo srečno pot, v pričakovanju, da se bo osnovnima šolama Pečine na Reki in Andrije Mohorovičiča v Matuljih kmalu pridružila še katera izmed šol na Reki ali v županiji. Več o tem jeseni, do takrat pa vam želimo prijetne počitnice. | Uredništvo

OBVESTILO

Konzularni dnevi

Vse zainteresirane za obisk konzularnega dne na Reki prosimo, naj svojo željo sporočijo v tajništvo KPD Bazovica. Po prejemu določenega števila prošenj bo društvo zaprosilo za organizacijo konzularnega dne in datum objavilo v mesečnem obvestilu in na spletni strani www.bazovica.hr. Na konzularnem oddelku veleposlaništva RS v RH sprejemajo tudi vloge za izdajo slovenske osebne izkaznice, do katerih so upravičeni tudi državljani Republike Slovenije s prebivališčem na Hrvaškem, ki pa lahko zanje prosijo tudi na katerikoli upravni enoti v Sloveniji.

Več: <http://e-uprava.gov.si/e-uprava/dogodkiPrebivalci.euprava?zdid=1213&sid=52>

Uvodnik

15. februar, Slovenski dom KPD Bazovica

Brez miru, Prešeren za mladino in odrasle

V okviru prireditev ob kulturnem prazniku je v društvu gostovala tudi predstava Kulturnega zavoda KULT in Šentjokobskega gledališča iz Ljubljane z naslovom *Brez miru, Prešeren za mladino in odrasle*.

Monodrama na besedilo in v režiji Tatjane Peršuh ter izvedbi igralca Saše Klančnika je zasnovana kot osebna izpoved Fran-

ceta Prešerna. V biografski pripovedi je zanimivo in tudi humorno predstavila najpomembnejša dejstva in ljudi pesnikovega življenja in ustvarjanja ter jih povežala z verzi iz njegovih pesnitev.

18. februar, Slovenski dom KPD Bazovica

Moja Slovenija, razstava

Megla pod Nanosom.
Foto: Anita Hromin

V počastitev kulturnega praznika je bila v društvu odprta tudi razstava fotografij z naslovom *Moja Slovenija*, izbor iz arhiva s posnetki, posnetimi med različnimi obiski Slovenije. Razstavo je pripravila fotografska skupina KPD Bazovica, s svojimi posnetki pa so sodelovali Petra Aničič, Jasmina Dlačič, Anita Hromin, Dionis Jurić, Darko Mohar, Kristina Valkai in Istog Žorž.

Na ogled je bila vrsta prelepih posnetkov, kot najpogostejši motiv pa so bile na fotografijah predstavljene naravne lepote Slovenije.

20. februar, Predsednik RS Borut Pahor

Sprejem ob kulturnem prazniku

Slovenski predsednik Borut Pahor je priredil vsakoletni sprejem ob slovenskem kulturnem prazniku za predstavnike slovenskih manjšin iz Avstrije, Italije, Madžarske in Hrvaške. V svojem nagovoru je med drugim poudaril, da je *"skupen slovenski kulturni prostor zagotovo okolje, ki že samo po sebi ponuja izjemno priložnost"*, zbrane pa so nagovorili tudi predstavniki slovenskih manjšin iz vseh štirih sosednjih držav, ki so predstavili nekaj pogledov in novosti predvsem s področja ohranjanja jezika in dela razvojne agencije, predsednik Zveze slovenskih društev na Hrvaškem Darko Šonc pa je predstavil

pobudo za izdelavo strategije vključevanja mlajših generacij v društva. Sprejema so se iz Hrvaške udeležili še Jasmina Dlačič (KPD Bazovica), Vasja Simonič (SKD Snežnik, Lovran), Danica Bojkovič (SKD Ajda, Umag), Barbara Antolić Vučpura in Martina Lesjak (SKD Nagelj, Varaždin), Slavko Malnar (SKD Gorski kotar, Lazi) in Zvonko Horvat (SKD Stanko Vraz, Osijek).

21. februar, Slovenski dom KPD Bazovica

Folklorna skupina in reški tamburaški orkester

V okviru meseca kulture je v dvorani društva, tudi tokrat premajhni za vse obiskovalce, potekal nastop folklorne skupine KPD Bazovica in reškega tamburaškega orkestra KUD Željezničar, ki ga vodi Milan Alavanja. Program je povezoval koordinatorski dejavnosti KPD Bazovica Vitomir Vitaz, vsebinsko zelo pester večer je navdušil občinstvo, ki po nastopu ni skoparilo s čestitkami in pohvalami nastopajočih.

Folklorna skupina ima na repertoarju več plesov, ki zadostujejo za samostojni nastop, vodja Nataša Grlica pa je povedala, da je bil decembrski skupni nastop s tamburaši na Reki uspešen in tudi spodbuda za nadaljnje sodelovanje. Program je folklorna skupina tokrat uvedla s slavonskim plesom v koreografiji Gabrijele Funarića kot s svojo novo točko, novost je tudi slavonska narodna noša, ki sta jo sešili sami člani društva, Špela Črnjar in Marcela Vučković. V dveh točkah so predstavili tudi istrske plesove v koreografiji Alenke Juretić in Martine Mičetić, zatem še prekmurske in gorenjske plesove, znova v koreografiji Alenke Juretić, in na koncu sklepno kolo iz predstave Ero z onega sveta Jakova Gotovca. Nataša Grlica se je zanj odločila kot spomin na najljubši ples iz najboljših časov folklorne skupine KPD Bazovica pod

vodstvom legendarne Sonje Kern Svoboda. Od številnih članov je Nataša Grlica žal ostala edina in veseli jo, da je za to točko, pripravljeno po spominu, na podlagi takratne gledališke in koreografije Sonje Kern Svoboda, navdušila tudi sedanjo sestavo skupine. V tej so zastopane vse generacije, najmlajša plesalka pa je študentka prava Ivana Baković, dejavna tudi v dramski skupini. Folklorna skupina je svojemu nastopu dodala tudi pe-tje, z glasbeno spremljavo na basu in harmoniki pa sta ga lepo obogatila še Ivan Harej in Ivan Simić.

Navdušil je tudi nastop tamburaškega orkestra KUD Željezničar. Predstavil je raznovrsten program, ki so ga popestrili solistka na čelu Paula Herc ter pevec Milan Ljubotina in Ivan Barić. Zborovodja Milan Alavanja ni skrival zadovoljstva nad nastopom in dobrim odzivom, v društvo pa z veseljem prihaja in rad nastopa, saj je odrasel v neposredni bližini Slovenskega doma in kot otrok tamburico začel igrati prav v takratnem tamburaškem orkestru KPD Bazovica. Kot navaja monografija o društvu, je sekcija pod prvim vodstvom Toneta Mihca nastala leta 1958 in delovala do leta 1976. Organizirala je tudi tečaje za začetnike in bila sredi šestdesetih let z vodjo Nikolo Makom ena najaktivnejših v društvu. | Marjana Mirković

Milan Alavanja in
Vitomir Vitaz.
Foto: Marjana Mirković

21. februar, SPD Celovec, Šentjanž

Planine v sliki, razstava

Na letošnji, že 27. razstavi Planine v sliki, ki jo organizira slovensko planinsko društvo Celovec, je sodelovala tudi planinska skupina KPD Bazovice. Kot je v svoji čestitki sporočil predsednik društva Hanzej Lesjak, so bile njihove fotografije najboljše: prvo nagrado je prejel Tolja Hromin za fotografijo *Gorsko zrcalo*, za katero je bil pred tem nagrajen tudi na Reki (PD Kamenjak), drugo pa Darko Mohar za fotografijo *Kvarner*. Nagrajeni so bili še Dionis Jurić (4. mesto), Anita Hromin (5. mesto) in Mirjana Brumnjak (10. mesto). Fotografija *Gorsko zrcalo* je bila objavljena tudi na spletni strani celovškega društva in v njihovem časopisu *Novice*. Več: www.planinci.at
Čestitke nagrajenim avtorjem!

Kvarner.
Foto: Darko Mohar

23. februar

Tradicionalni potep PS po baščanski okolici

Po deževni soboti je planince Bazovice v nedeljo na otoku Krku pričakalo suho vreme z nekoliko vetra in kančkom sonca, skritega za oblaki. Krk je spet pokazal svoje različne obraze. Izleta v organizaciji planinske skupine Bazovica se je udeležilo čez 110 planincev iz sedmih planinskih društev (PD RTV iz Ljubljane, PD Snežnik iz Ilirske Bistrice, Obalno PD iz Kopra, HPD Sokolovac iz Požege, PD Duga z Reke, PD Opatija iz Opatije in PS Bazovica) ter jadralnega kluba JK Odisej iz Ljubljane. Slavonci, Slovenci, Boduli, Primorci, Istrani, Gorenjci, Dolenjci, lepa družina veselih ljudi. Po daljšem času spet skupni pohod s starimi prijatelji iz PD RTV in prva akcija s HPD Sokolovac iz Požege v Slavoniji. Naključno in zanimivo srečanje na Šatorini na Velebitu je prineslo novo prijateljstvo. Za eno skupino je bil predviden nekoliko lažji pohod prek tako ienovanih mrgarjev Ljubimer in vrha Bag do rta Škuljica v Senjskih vratih, za drugo pot pa ob obali čez drn in strn na rt Rebico in

naprej do zaliva Vela luka. Na dveh morskih rtih je najmočnejša burja na Jadranu planincem le prizanesla in zapihala v svoji mili obliki, tisti, ki samo lajša hojo. Za nameček je planince na Rebici prišlo pogledat še osem beloglavih jastrebov, največje in najbolj ogrožene ptice v tem delu Evrope. Ni jasno, ali so bili samo radovedni ali pa so pogledovali za najslabšim planincem in možnim kosilom, toda tokrat so morali ostati lačni. Nad planinci so leteli dolgo časa, občasno na višinah, nižjih od sto metrov. Srečanja je bilo konec v Baški ob domačih specialitetah. Sklep je, da bo eno leto hitro naokoli, do novega izleta na Krk. **Darko Mohar**

Na Rebici.
Foto: Darko Mohar

25. februar, Slovenski dom KPD Bazovica

Redna letna skupščina

KPD Bazovica je na redni letni skupščini, letos tudi volilni, sprejela poročilo o delu v letu 2013, načrt za prihodnje, finančno poročilo in poročilo nadzornega odbora. Poročila so predstavili: predsednik MePZ Zvonimir Stipetić in vodja planinske skupine Darko Mohar kot predstavnika dveh najštevilnejših skupin društva, sledila so poročila Ivane Baković za mladinsko, Renate Fugošić za dramsko, Petre Aničić za fotografsko, Nataše Grlica za folklorno, Zvezdane Gregoran za plesno in Andreja Moharja za glasbeno skupino, Ira Petris pa je poročala o dejavnosti najmlajše, likovne skupine. Omenjeno je bilo še učenje slovenščine: dopolnilni pouk slovenščine in slovenske kulture, ki v društvu poteka s finančno, organizacijsko in programsko pomočjo pristojnega slovenskega ministrstva in

drugih ustanov in ga četrto leto zapored vodi učiteljica Dragica Motik; jeseni 2013 pa se je v društvu začel tudi tečaj slovenščine, ki jo poučuje učiteljica Vida Srdoč. Dejavnost društva, ki je lani uspešno uresničilo osem projektov, bo v prihodnje – poleg jezika – usmerjena predvsem v ohranitev skupin na dosedanji ravni, spodbujanje novih članov k aktivnemu sodelovanju ter v nove oblike delovanja, zlasti med mladimi. V delu, namenjenem finančnemu poročilu, je omenjeno, da je bila podpora v letu 2013 približno enaka kot 2012; večino sredstev je zagotovil Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, preostalo pa večinoma hrvaški proračun ter lokalne in regionalne oblasti, Mesto Reka in PGŽ. Sledil je postopek za volitve; navzoči so izvolili novi/stari upravni in nadzorni odbor ter disciplinsko komisijo, na poznejši seji vodstva pa med svojimi člani za predsednika predlagali in soglasno sprejeli Zvonimirja Stipetića, ki je v zgodovini društva tako postal 18. predsednik, njegova namestni-

Vitimir Vitaz, Jasmina
Dlačić in Zvonimir
Stipetić.
Foto: Damjan Pipan

ca pa je Jasmina Dlačič. Člani enajstčlanskega upravnega odbora so (p)ostali Jasmina Dlačič, Milan Grlica, Anita Hromin, Zdenka Jelovčan, Marijana Košuta-Banković, Darko Mohar, Ivo Marušić, Damjan Pipan, Barbara Riman, Zvonimir Stipetić in Vitomir Vitaz. Tričlanski nad-

zorni odbor sestavljajo Vladimir Gruden, Loredana Jurković in Boris Rejec, disciplinsko komisijo pa Ivana Baković, Andrej Mohar in Dragica Rizman. Ob koncu skupščine, na kateri se je društvo dosedanji članici vodstva Loredani Jurković s priložnostnim darilom zahvalilo za večletno sodelovanje, je sledila še zahvala vsem sodelujočim pri pripravi glasila Sopotja, izrečena pa je bila še potreba po varčevanju s sredstvi. ■ Marjana Mirković

28. februar, Slovenski dom KPD Bazovica

Aleksandrinke

Prireditve v okviru kulturnega praznika je sklenilo predvajanje dokumentarnega filma Aleksandrinke v režiji Metoda Pevca (2011), v dvorani Slovenskega doma že predstavljenega pred letom dni. Med drugo polovico 19. stoletja in drugo svetovno vojno je predvsem iz slovenskega Primorja v Egipt emigriralo veliko žensk, ki so, predvsem v Kairu in Ale-

ksandriji, opravljale delo varušek, dojilj, kuharic in sobaric. Odhajanje je bilo tako množično, da se je zanje uveljavil skupen izraz aleksandrinke. Pojav je zanimiv predvsem s sociološkega vidika, saj ni ustrezal takratni konvencionalni delitvi dela po spolu. V Egiptu se je ob gradnji in po odprtju Sueškega prekopa 1869 povečalo število evropskih podjetnikov, zaradi kulturno-religioznih razlogov pa se je pojavila potreba predvsem po tuji ženski delovni sili. Več:

<http://www.ekran.si/iz-tiskane-izdaje/37-napovedi/863-aleksandrinke>.

7. marec, Slovenski dom KPD Bazovica

Literarni večer

V okviru večletnega uspešnega sodelovanja s kulturniki z Bistriškega se je na Reki znova predstavilo Literarno društvo Ilirska Bistrica s samostojnim večerom proze in poezije.

Literarno društvo deluje 31 let, izdaja tudi glasilo Stopinje, ki izidejo približno na dve leti, na ogled je tudi na policah KPD Bazovica. V glasilu objavljajo člani društva in tudi drugi ljubitelji pisane besede, člani društva pa so v tem času izdali tudi več svojih avtorskih del, tako v sklopu društva kot tudi samostojno. Del svoje ustvarjalnosti so predstavili na literarnem večeru v KPD Bazovica. Sodelovali so recitatorji Patrik Tomšič, Neta Vergan, Ana Seles, Martina Zorza, Sonja Nardeli, Patricija Dodič, Tanja Volk, Darinka Žbogar, Tomaž Mahkovič, Dragica

Markovič in Aleksander Borenovič, dogodka pa so se udeležili tudi Joško Stegu, Igor Štemberger in Aleksander Peršolja. Za glasbeno popestritev so skrbeli Dimitrij Bonano, Miloš Možina in sestre Mahne – Jerica, Magda, Silvana –, ki so predstavili ljudske pesmi, ter kantavtor Anton Škrli.

V imenu gostitelja in zadovoljnega občinstva se je nastopajočim zahvalila podpredsednica KPD Bazovica Jasmina Dlačič, družnje pa se je nadaljevalo ob pesmi in snovanju novih dogodkov.

Glasbeni del nastopa.
Foto: Marjana Mirković

8. marec, Ljubibelj

Ženske v hribih

Člani planinske skupine so za naše članice organizirali že tradicionalni izlet v hribe za 8. marec. Za izlet smo izbrali vzpon na vrh Svib (613 m), enega od vrhov, ki se dvigajo nad železniško progo med Melnicami in Škrljevom. Svib je del območja, ki leži med Reko, planinsko skupino Obruč in planinami Gorskega kotarja – Tuhobičem, Medviđakom, Kobiljakom in Zagradskim vrhom. Območje je med planinci, ki ne živijo na območju

Reke, žal precej neznan, čeprav ima obilico lepih razglednih točk in ugodnih planinskih poti ter je idealno za krajše jesenske ali zimske izlete. Ker vrhovi niso visoki in vzponi niso težki, je območje primerno tudi za družinske izlete. Vrhove na tem območju lahko razdelimo v tri skupine: v prvi so Sv. Katarina, Veli vrh, Luban, v drugi Seniorska planinska pot (Suhi vrh–Kičerina) in tretji vrhovi nad železniško progo Škrljevo–Meja (Svib, Ljubibelj, Trebestion, Matusajna in Veliko Lukovišče). Edina planinska karta, ki pokriva to območje, je karta Gorskega kotarja v izdaji Planinske založbe Slovenije, ki je zaradi razmerja 1:100.000 precej neuporabna. Vsa sreča, da imamo danes

Google Earth, internet in še kaj, pa nam to precej pomaga. Reški planinci so celotno območje zelo dobro markirali. Pohoda se je udeležilo 18 članov, od tega 13 članic.

Zbirno mesto je bilo na železniški postaji Meja (449 m), kjer smo pustili vozila in se pred vzponom dobro oblekli, ker je pihala zelo močna burja. Skupino je vodil Ivica Tota.

Po nekaj sto metrov ravne poti smo se malo spustili v kotlino in prišli med drevesa, tako da burje ni bilo več čutiti. Uradno traja ta vzpon okrog 40 minut; seveda smo mi porabili nekaj več časa, uživajoč v klepetu in fotografiranju. Pred vrhom se je gozd razredčil in smo spet čutili burjo. Do vrha pelje kamnita mulatjera, zgrajena med drugo svetovno vojno, ker je bila pod

vrhom postavljena topovska baterija, katere ostanki so še vidni. Na vrhu smo uživali v pogledu na jadranske otoke, se malo odpočili, posneli več gasilskih (skupinskih) fotografij, se okrepčali z vsebinami iz svojih nahrbtnikov in počasi vrnili na zbirno mesto. Od tam smo se napolnili na skupno kosilo v Mavrincah, kjer smo (moški) zdaj uradno, z rdečo rožico in najmanj dvema poljubčkoma, vsaki od navzočih članic čestitali za 8. marec. Seveda bo tradicionalni pohod znova prihodnje leto. **Ivo Marušić**

11. marec, Slovenski dom KPD Bazovica

Življenje pod himalajskimi vršaci – včeraj, danes, jutri

Marinka Koželj Stepic je diplomirana inženirka elektrotehnike in je vrsto let delala v računalništvu, po drugi strani pa je ljubiteljica narave in ljudi. Več kot trideset let je planinska vodnica z mednarodno licenco, predsednica MDO planinskih društev Ljubljane, popotnica in planinka. Na svojih potepanjih po Laponiji, Peruju, Novi Zelandiji, Patagoniji, Nepal, Keniji in Tanzaniji je rada spoznavala način življenja domačinov. V Ne-

palu je bila prvič pred dvajsetimi leti, lani že šestič, tako da dobro pozna življenje domačinov v teh krajih nekdaj in danes. Obiskovalcem v dvorani Slovenskega doma na Reki je zato najprej z diapozitivi prikazala življenje šerp nekdaj, zatem pa še v digitalni tehniki njihovo življenje danes. Kakšno bo to jutri, je vprašanje, na katero se odgovor ponuja sam. Verjetno bo pot podobna tisti, ki smo jo doživeli v naših vasicah ob rekah in v gorah. Življenje bo za domačine postalo veliko lažje, bodo pa izgubili veliko tistega svojega naravnega. Turizem pač toliko, kolikor prinese, tudi odnese.

Darko Mohar

12. marec, Slovenski dom KPD Bazovica

Ikebana – živi cvet

Dolgoletna članica KPD Bazovica Ksenija Grabusin se je v društvu predstavila s samostojno razstavo ikeban. To starodavno japonsko veščino je začela spoznavati pri mojstru Mariu Černetu, nadaljevala v razredu profesorice Klare F. Kos in si marca 1983 pridobila mojstrski naziv tokijske šole ikebane Sogetsu. Razstavljala je na številnih skupinskih in samostojnih razstavah v Sloveniji in na Hrvaškem, lani septembra, po štirih desetletjih tudi znova v Savinovem likovnem salonu v Žalcu, mestu njenega odraščanja, kamor jo je ob občinskem prazniku povabil žalski župan Janko Kos. V KPD Bazovica se je predstavila prvič. Na ogled je postavila petnajst ikeban, tudi tokrat ustvarjenih z veliko domišljije, in zanje prejela vrsto čestitk in pohval. Ob pogledu na številne obiskovalce je kar žarela in mnoge izmed njih z živahno razlago in polna energije neustrudno

uvajala v svoje stvaritve in umetnost ikebane. Obiskovalcem je bil na vpogled tudi priložnostni katalog z besedilom mag. Branka Metzgerja - Šoberja, napisanem za žalsko razstavo. Ksenija Grabusin se mu je posebej zahvalila, tako kot za razstavo v KPD Bazovica opatijskemu rojaku Krispinu Stocku, diplomantu ljubljanske likovne akademije, za pomoč in oblikovanje kataloga, pa tudi Sabini Salamon in Muzeju moderne in sodobne umetnosti za brezplačno izposajo podstavkov ter društvu, Vitomirju Vitazu in Ireni Valkai, za vso potrpežljivost in pomoč pri pripravi razstave in ne nazadnje svoji družini, predvsem sinu Borisu Pudgarju in trinajstletni pravnukinji Variji Čučulović, ki je s svojim glasbenim nastopom na violini lepo obogatila večer.

Ksenija Grabusin je po poklicu učiteljica. Rodila se je v Črnomlju, odrasla v Žalcu, se šolala v Celju in Ljubljani, med drugo

Ksenija Grabusin s pavnukom Erazmom.
Foto: Marjana Mirković

svetovno vojno pa je bila v partizanih, kjer je bila tudi partizanska učiteljica. Na Reki živi od začetka petdesetih let, v mesto ob Kvarnerju se je priselila zaradi družinskih razlogov: moža je spoznala v domači tovarni šamota in suhih barv v lasti njenega očeta, v kateri je njen po-

znejši mož nabavljal blago za Reko. Po poroki se je zaposlila kot tajnica v reškem podjetju Kemikalija in v njem dočakala tudi upokojitve. V podjetju jo je posebej veselilo, da se je kot učiteljica po izobrazbi pogosto srečevala tudi z dijaki šole v gospodarstvu, ki so kot vajenci tam opravljali prakso, in še danes se zgodi, da jo na Korzu zaustavi in nagovori kakšen izmed takratnih učencev. ■ Marjana Mirković

19. marec, Slovenski dom KPD Bazovica

Dr. Jonatan Winkler: Primož Trubar

Med predstavitvijo študija na univerzi na Primorskem (UP) v KPD Bazovica 23. januarja letos je sodeloval tudi dr. Jonatan Winkler, docent za slovensko književnost na oddelku za slovenistiko fakultete za humanistične študije (FHŠ). Navezavi stikov je v društvu sledilo predavanje o Primožu Trubarju (1508–1586), ki ga z Reko veže enoletno šolanje pri dvanajstih letih (1520–1521). Dr. Jonatan Winkler je predstavil predavanje z naslovom Življenje in delo Primoža Trubarja na stiku med slovanskim, romanskim in germanskim svetom. Pre-

davatelj je doktoriral s področja literarnih ved, poleg znanstvenega dela se je uveljavil kot lektor in urednik, kot urednik aktivno sodeluje tudi pri izdajanju Zbranih del Primoža Trubarja.

Dr. Jonatan Winkler.
Foto: Milan Grlica

22. marec, Jasen

45. Primorska poje, pevška revija

Revija Primorska poje je zelo priljubljeno pevsko srečanje tudi med društvu na Hrvaškem. MePZ KPD Bazovica, ki na reviji sodeluje že skoraj vsa leta, je pod vodstvom Zorana Badjuka letos nastopil 22. marca v bližnjem Jasenu. Kot napoveduje predsednik KPD Bazovica Zvonimir Stipetić, bodo v društvu uredili tudi arhiv dosedanjega sodelovanja, saj gradiva o tem ne manjka.

Primorska poje se je letos začela 12. marca v Braniku in končala 27. aprila s koncertoma v Zavarhu in Trenti. Tudi letos

so nastopala druga društva iz Hrvaške: oba zbora SKPD Slovenski dom (SD) iz Zagreba v Italiji (Duhovna sekcija SD 21. marca v Štandrežu in MePZ SD 30. marca v Nabrežini), skupina Prešernovke iz društva Dr. France Prešeren iz Šibenika se je predstavila 5. aprila v Šempasu, MePZ Encijan SKD Istra iz Pulja in MePZ SKD Triglav iz Splita pa 6. aprila v Portorožu. V okviru revije Primorska poje pa je 12. aprila koncert potekal tudi v Pulju. Revija je potekala v organizaciji Zveze pevskih zborov Primorske in Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti v sodelovanju z lokalnimi organizacijami. Na 32 koncertih je skupno sodelovalo več kot dvesto zborov, revijo pa so posvetili spominu na skladatelja Rada Simonitija ob stoletnici rojstva ter skladatelja Staneta Maliča in pesnika Srečka Kosovela ob 110. obletnici njunega rojstva. Več: www.zpzp.si.

23. marec, Dom upokojencev Kantrida, Reka

Nastop folklorne skupine

Na začetku pomladi smo dobili in z veseljem sprejeli vabilo reškega tamburaškega orkestra Željezničar za sodelovanje naše folklorne skupine na koncertu v Domu za starejše in nemočne osebe Kantrida. Na manjšem prostoru smo kljub naši okrnjeni sestavi pred polno dvorano uspešno odplesali več slovenskih in istrskih plesov, vrhunec koncerta pa je bil najnovejši splet slavonskih plesov ob spremljavi tamburaškega orkestra pod zanesljivim

vodstvom dirigenta Milana Alavanje. To je bila naša komaj druga izvedba prekrasne koreografije plesa Slavonija, ki nam ga je postavil koreograf in vodja folklornega ansambla Zora iz Opatije, Gabrijel Funarić. Vsem izvajalcem je občinstvo namenilo velik aplavz in čestitke, nas pa je najbolj veselilo, da smo k odličnemu odzivu prispevali tudi sami in obenem za trenutek pozabili na vse težave, ki jih prinašajo stara leta. Ob odhodu so k nam pristopali številni varovanci doma in se v upanju, da jih bomo spet obiskali, znova zahvaljevali za lepo preživete popoldanske ure.

Ja, lepo bi bilo ob kakšni novi priložnosti razveseliti ta draga in nekatera nemočna srca. ■ Zvezdana Gregoran

28. marec, Šentvid pri Stični

MePZ KPD Bazovica

Maja leta 2013 je pri nas v Bazovici s celovečernim programom nastopila ženska pevska skupina Brinke iz Grosupljega. Simpatične pevke so obljubile, da bomo sodelovanje nadaljevali, in tako so letos naš pevski zbor vključile v svoj projekt. Prvotno smo bili vabljeni v Grosuplje, kjer Brinke sicer živijo in delujejo, vendar je bil koncert na koncu prestavljen na nam dobro znano prizorišče v avli osnovne šole Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični, kjer vsako leto nastopamo na taboru slovenskih pevskih zborov. Celoten dogodek je nosil ime Pozdrav pomladi – koncert mešanega pevskega zbora Bazovica, kar je v nas vzbudilo ponos, pa tudi malce treme. V celovečernem programu so poleg našega zbora nastopili še otroški in mladinski pevski zbor OŠ Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični, gostiteljice – ženska vokalna skupina Brinke Grosuplje –, mešani pevski zbor Sončni žarek Društva upokojujencev Šentvid pri Stični in učenci izbirnega predmeta ansambelska igra s flavtistkami. Naš zbor je nastopil na koncu sporeda. V prvem nizu smo zapeli Bazovico, Sunce na Kvarnere, Majsko noč in Pohojeno trav'co s solistom Borisom Rejcem. Nato so nastopili mladi in-

strumentalisti, mi smo pa zajeli zrak za zadnji del nastopa, ko smo zapeli Planinsko, La Montanaro, O, Podjuna! in na koncu Znamenje goriškega slavčka Simona Gregorčiča s solistko Dragico Rizman. Polna dvorana je z navdušenim aplavzom nagradila vsako našo točko in na koncu smo za nameček zapeli še veselo dalmatinsko Slušaj, mati. Po koncertu smo se nastopajoči zbrali v šolski jedilnici, se tam okrepčali in poveselili s svojimi gostitelji. Mladi harmonikar je poskrbel za iztočnico in jedilnica je zadonela v ubrani skupni veseli pesmi. Čas je hitro mineval in ob pozni uri smo se stežka poslovili, prijazne gostiteljice Brinke pa so nas popremile s popotnico, da ne bomo lačni in žejni potovali.

■ Zvonimir Stipetić

29. marec, Poklon

Nova planinska obhodnica

Člani PS Bazovica so s članstvom v PD Opatija v velikem delu povezani s Hrvaško planinsko zvezo (HPS). Današnja predsednica tega društva Mirjana Brumnjak je že od same ustanovitve pred dvanajstimi leti članica naše planinske skupine. Zato ni nič čudnega, da je veliko članov planinske skupine trdo delalo in pomagalo pri slavnostnem odprtju Opatijske planinske obhodnice (Opatijska planinarska obilaznica – OPO) v Poklonu na Učki. Idejo za OPO je dal znani opatijski planinec

Odprta obhodnica na Poklonu.
Foto: Darko Mohar

Boris Petrić, po očetu Andriji slovenskega rodu. Boris je tudi s pomočjo drugih članov društva veliko naredil za trasiranje in označevanje nove poti. Dolga je 45 km in obhoditi jo je mogoče v približno šestnajstih urah. Njen začetek je v središču Opatije, iz katere se mimo več kontrolnih točk na vrhovih in drugih zanimivih krajih povzpne na 1400 m visok Vojak, po drugi strani pa se potem spet spusti nazaj v središče Opatije. Za prehojeno celotno pot pohodnik za nagrado prejme značko. V pomoč pri hoji je ličen vodnik – dnevnik po OPO, katerega sestavni del je planinska karta. Obhodnica bo na svoje steze prav gotovo pritegnila veliko število ljubiteljev v Učko, saj je speljana po manj poznanih vrhovih. Verjetno bo privlačna tudi za veliko Slovencev, ki Učko radi obišejo predvsem zunaj poletne sezone.

Po slavnostnem odprtju, na katerem so spregovorili predsednica društva, avtor obhodnice ter predstavniki Mesta Opatija, naravnega parka Učka in HPS, so domači vodniki popeljali množico več kot 300 planincev po najatraktivnejših točkah obhodnice. Lep dan in brezhibna organizacija sta še izboljšala dober občutek udeležencev dogajanja. ■ Darko Mohar

30. marec

Pivška presihajoča jezera

Fotografsko skupino KPD Bazovica je Stojan Spetič iz FK Sušec povabil k ponovnemu sodelovanju, tokrat pri fotografiranju Pivških presihajočih jezer. Deževalo je dolgo in obilno, tako da se je napolnilo vseh 17 jezer. Končno je v nedeljo, 30. marca, posijalo sonce in odpeljali smo se na Knežak, kjer so nas sprejeli domačini. Žal je bil zaradi žleda, ki je polomil veliko dreves, dostop mogoč le do Palškega in Petelinjskega jezera. Obiskali smo še ruševine cerkvice sv. Marjete, Ekomuzej Pivških presihajočih jezer v Slovenski vasi in grad Kalc. Izbrane fotografije bodo razstavljene najprej na Knežaku, zatem pa v klubskem prostoru KPD Bazovica.

5. april, Slovenski dom KPD Bazovica

MePZ SKD Triglav, Split

Novo pristrčno srečanje z rojaki iz Hrvaške je pred polno dvorano KPD Bazovica potekalo z nastopom mešanega pevskega zbora Slovenskega kulturnega društva Triglav iz Splita pod vodstvom Tatjane Kurajica. Gostje so obiskovalce navdušili z repertoarjem, na katerem so bile slovenske in dalmatinske pesmi, pa tudi duhovna glasba, in čeprav je zbor nastopil v nekoliko okrnjeni sestavi, je bil nastop uspešen in dvorana navdušena. Večer je sproščeno povezoval koordinatorski dejavnosti KPD Bazovica Vitomir Vitaz, ki se je s knjižnim darilom gostom tudi zahvalil za zelo lep večer, na prijetno srečanje pa bo v društvu spominjala slika, darilo likovne skupine SKD Triglav.

MePZ SKD Triglav je na kratko predstavil pevec Ivan Kosmos. Povedal je, da letos praznujejo 18 let delovanja in da imajo za seboj vrsto nastopov in gostovanj. Prvič so nastopili leta 1996 v Šibeniku in tako obogatili začetek organiziranega združevanja tamkajšnjih rojakov; ti so svoje društvo Dr. France Prešeren, ki je bilo sprva podružnica splitskega, samostojno registrirali dve leti pozneje. MePZ SKD Triglav vsa leta zelo uspešno vodi izjemno priljubljena zborovodkinja, rojakinja Tatjana Kurajica, profesorica glasbe, sedanjí predsednik SKD Triglav Cveto Šušmelj pa je tudi ves čas predsednik

Domačini FK Sušec so nas lepo sprejeli, spremljali in pogostili, posebna zahvala pa gre Stojanu Spetiču. Lepo nam je bilo v prijetni in veseli družbi, naslednje sodelovanje pa bo na območju Reke! ■ Anita Hromin

Pivška presihajoča jezera.
Foto: Anita Hromin

zbora in eden od šestih članov, ki v zboru pojejo od prve zasedbe (Joško Gerželj, Ivan Kosmos, Sonja Mardešić, Ivana Špar Mikačić in Ljiljana Mužinić). Poleg Slovenije so pevci gostovali tudi pri rojaki v Nemčiji, Italiji, Bosni in Hercegovini, del svojega znanja pa so pokazali tudi na dveh zgoščenkah. Zbor že sedemnajst let redno nastopa na Taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični in reviji Primorska poje, v okviru pa tega pripravijo tudi več spremljajočih nastopov. Pevci MePZ SKD Triglav Split so se z Reke odpravili v Portorož na revijo Primorska poje; dan pozneje so se tam odlično odrezali in si prislužili velik aplavz. Kot je med drugim poudarila Tatjana Kurajica: "Gostovanja niso zgolj petje, temveč obiske vedno izrabimo tudi za ogled kulturnih spomenikov in muzejev, spoznavanje širše zgodovine in narave Slovenije. S pesmijo se ohranjata slovenski jezik in kultura, da ne gresta v pozabo. Srečanja, kot je Primorska poje, pa so predvsem tudi priložnost za povezovanje med ljudmi in navezavo novih stikov, kar je tudi največja vrednota te revije." ■ Marjana Mirković

Vitomir Vitaz in Ivan Kosmos.
Foto: Marjana Mirković

5.–6. april, Spoznajmo Slovenijo

Kaj pa, če gremo na Gorenjsko?

Mladinska skupina se vsako leto odpravi raziskovat delčke Slovenije in letos je padla ideja, da pod drobnogled vzamemo Škofjo Loko in Kranj. V Škofji Loki si lahko vsak obiskovalec ogleda veliko zanimivosti in sliši še več neverjetnih zgodb iz tega mesteca. Nam je naš vodnik še posebno zavzeto pripovedoval o nastanku mesteca, prvih opisih mesta, samostanskem življenju, cehih, življenju na gradu ... Z navdušenjem nam je razkazal staro mestno jedro, v katerem smo imeli možnost videti kapucinski samostan, cerkev svete Ane in gotško cerkev svetega Jakoba, kapucinski most in Homanovo hišo. Imeli smo srečo, saj smo si na trgu lahko ogledali tudi nekaj stojnic z izdelki iz okoliških kmetij in videli, kako se izdeluje čipka. Vodnik nas je popeljal na drugo stran starega mestnega jedra, v Puštal. Tam smo se sprehodili čez Hudičev most nad reko Soro in poslušali legendo o tem, kako je nastal. Po kosilu smo si ogledali Loški grad, ki nikoli ni imel stalnih stanovincev. Najprej so ga uporabljali za obrambo mesta, nato pa kot začasno bivališče različnih veljakov. Najdlje so v njem stanovale uršulinke, zdaj pa je tam muzej, za ogled katerega smo zagotovo potrebovali več kot dve uri. Rahlo utrujeni smo se namenili proti šolskemu centru v Kranju ter se tam nastanili. Drugi dan smo odšli na ogled 1300 metrov dolgih rogov pod starim Kranjem, nekdanjega mestnega zaklonišča pred morebitnimi bombnimi napadi. Zgrajeni so bili v času nemške okupacije, nato so desetletja propadali, zadnjih nekaj let pa so namenjeni turizmu. V rekonstruiranem zaklonišču so nam prikazali simuliran letalski napad in nekateri smo komaj čakali, da vidimo dnevno svetlobo. Končno smo zlezli na površje in si zaslepljeni od sonca ogledovali stavbe v starem delu Kranja. Vodnica nas je peljala na razgledno točko in nam pripovedovala o zgodovini Kranja. Velik pečat v Kranju je zagotovo pustil naš največji pesnik France Prešeren, na kar opominja okrasitev celotnega mestnega jedra. Na koncu ogleda smo se odpravili v Prešernov gaj, kjer je njegov nagrobnik, le nekaj deset metrov stran od njega pa spomenik bazoviškim žrtvam. Pred nami je

bil le še ogled slapu Šum, do katerega smo se peš odpravili po kosilu. Žal nam ni uspelo priti do vode, saj je bila velika večina poti uničena v letošnjem slabem vremenu. Počasi smo se vrnili do našega kombija in se še počasneje odpravili proti domu. Za konec lahko povem, da je bil izlet zelo lep in poučen in da razmišljamo o tem, da bi naslednji izlet v Slovenijo še za kakšen dan podaljšali.

■ Ingrid Kavčič

Spoznajmo Slovenijo. Arhiv skupine.

6. april, Medja vas, Grmada, Gorjansko

Prijateljstvo brez meje, 9. srečanje

Letos je potekalo že deveto srečanje planincev Prijateljstvo brez meje, ki je nastalo iz želje po krepitvi stikov med planinci treh dežel, Italije (slovensko PD Trst in planinski odsek ŠD Sloga – ŠK Devin), Slovenije (PD Snežnik, Ilirska Bistrica) in Hrvaške (KPD Bazovica, Reka). Srečanja so vsako leto v drugi državi in so med drugim tudi priložnost za spoznavanje okolja, v katerem deluje posamezno društvo. Tokrat smo se srečali na Tržaškem, druženje je bilo znova uspešno, spomini lepi. Iz kraške vasi Medja vas (Medeazza) smo se napotili na Grmado, ki je premrežena s številnimi strelnimi jarki in kavernami, pričami strahot prve svetovne vojne, od začetka katere letos mineva sto let. Predsednica slovenskega PD Trst Marinka Pertot nam je v imenu organizatorja spregovorila o kruti zgodovini slovenskega Krasa v zaledju Trsta, o tem, kako bogati so bili ti kraji v času pred prvo svetovno vojno, o tragičnih posledicah,

porušenih vaseh, izseljevanju domačinov ... Po zanimivi pripovedi smo se odpravili še na potep po Grmadi, se naposled spustili do vasice Cerovlje in se z avtobusom odpeljali na slovensko stran skozi nekdanj maloobmejni prehod Gorjansko v prelepo planinsko kočjo PD Gadi. Tam so nam pripravili kosilo, zaigrala nam je znana skupina Modri val, malo smo še zaplesali in se družili ter se pred odhodom domov zahvalili za zelo lep, poučen in zanimiv sprejem, Marinki Pertot pa v spomin na lep dogodek za društvo podarili knjigo o narodnih parkih na Hrvaškem. ■ Milan Grlica

12. april, Slovenski dom KPD Bazovica

KTD Kulturnica, Gaberke pri Šoštanju

Aprila so nas obiskali dolgoletni prijatelji iz Gaberk pri Šoštanju, kjer je naše društvo pred leti gostovalo s predstavo Piknik s tvojo ženo. Kulturno-turistično društvo (KTD) Kulturnica deluje že več kot dvajset let in v svojem okolju vsakodnevno pušča sled tako v gospodarskem kot v kulturnem smislu. Tako je tudi prišlo do letošnjega obiska pri nas v Bazovici. Veselo razpoloženje so ustvarili že popoldne ob prihodu, ko sta na našem vrtu izvrstna mlada harmonikarja navdušila vse navzoče z iskrivim in virtuoznim igranjem.

V raznovrstnem programu so nam gostje iz Gaberk predstavili delovanje svojega

društva, recitirali prozo in poezijo, peli in predstavili dve kratki enodejanki. Med posameznimi točkami sporeda pa sta že prej omenjena harmonikarja skrbela za še vedno sijajno razpoloženje.

Po končanem programu smo se z gosti veselili ob prigrizku in pijači dolgo v noč, ob slovesu pa smo si obljubili, da to ni zadnje srečanje. | Zvonimir Stipetić

Druženje s Kulturnico.
Foto: Tolja Hromin

13. april

Sibinj, steza degenije

Steza degenije, sedma steza vinodolskih sprehajalnih poti, se začneja v mestecu Sibinj ob morski obali in končuje pri avtokampu Kozica, spet na morski obali. Vzpenja se po starih pastirskih poteh skozi Vodno drago, doseže skoraj opuščeno vasico Šušanj in se spusti po severozahodnem robu Tomiške drage. Vodna draga je ime dobila po izviru vode, ki je v starih časih veliko pomenil tedanjim pastirjem in kmetom. Po dolgih letih so šli planinci Bazovice spet, čeprav nenačrtovano, skupaj na izlet s člani PD Duga. Pridružili pa sta se še predsednica PD Zavižan iz Senja Neda Turina in draga gostja bazoviških planincev, Maruška Lenarčič iz Obalnega PD iz Kopra, biologinja, ki si je resnično želela videti redko rastlino, velebitsko degenijo. Degenija je ime dobila po Arpadu von Degenu, madžarskem botaniku, ki jo je na Velebitu odkril 1907. leta. Končno jo je v red Brassicales, družino Brassicaceae, rod Degenia, v katerem je edina vrsta, uvrstil drugi, v tistih časih znani botanik August Edler von Hayek.

Poleg območja nad Sibinjem raste samo še na treh mestih na Velebitu. Cvete aprila ali maja, raste pa med golim kamenjem na kraških meliščih, nezaščiten pred pripekajočim soncem in močnimi vetrovi. Po eni strani je s svojimi drobnimi rumenimi cvetovi videti nežna in krhka, po drugi strani pa je izredno močna, da lahko preživi v teh negostoljubnih krajih. Na območju nad Sibinjem je degenijo odkril znani crikveniški planinec Vlado Savič, oskrbnik planinske kočice Vagabundina koliba na Ravnem pod Viševico. Po odkritju je označil pot, po kateri si gredo lahko planinci in turisti pogledat degenijo. Avtor tega besedila po zadnjem obisku ni več prepričan, da je to za degenijo dobro. Ali bo izginila, poteptana pod nogami številnih obiskovalcev tega prelepega kraja? Člani PS KPD Bazovica jo bodo – a le v zelo majhnih skupinah – sicer še obiskovali, saj njen rumeni fotogenični cvetek vabi na obisk. | Darko Mohar

Degenija leta 2014.
Foto: Darko Mohar

25.–27. april, Monošter, Madžarska

Predstavitev KPD Bazovica v Porabju

KPD Bazovica je del svoje dejavnosti predstavilo rojakom v Porabju, ki bodo obisk na Reki predvidoma vrnili jeseni. Večer v domu v Monoštru je povezoval koordinator kulturnih dejavnosti Vitomir Vitaz, ki je tudi na kratko predstavil dru-

štvo, program pa je s "himno" Bazovica napovedal mešani pevski zbor pod vodstvom Zorana Badjuka. Nato so peli slovenske ljudske pesmi, pozneje pa tudi pesmi v italijanščini in čakavski hrvaščini. Sledil je nastop folklorne skupine, ki se je v narodni noši in ob glasbeni spremljavi Ivana Simiča na harmoniki in Ivana Hareja na kontrabasu zavrtila v spletu gorenjskih in pre-

kmurskih ter istrskih plesov. Dramsko skupino sta s skečem Likalnik iz predstave Zaigrani Kishon v režiji Renate Fugošič uprizorila Vitomir Vitaz in Tolja Hromin in pošteno nasmejala občinstvo, večer pa je s kólom končala folklorna skupina in si prislužila velik aplavz zadovoljnih obiskovalcev.

Nastop folklorne skupine na Madžarskem

Folklorna skupina je bila del nastopa KPD Bazovica v Monoštru. Ob spremljavi harmonikarja Ivana Simiča in basista Ivana Hareja nas je sodelovalo trinajst plesalk in en plesalec. Dvorana je bila polna do zadnjega kotička. Vedeli smo, da so v gledališču predvsem Slovenci, tudi drugi gledalci pa so bili željni pogledati in slišati slovenske plese in pesmi. Najprej smo se predstavili z venčkom gorenjskih in prekmurskih plesov v koreografiji Alenke Juretić. Gledalce smo očarali z nošami, ki smo jih nosili. So zelo lepe in atraktivne, vsaka plesalka je zablestela v drugi barvi, posebno zanimive pa so peče, izvezene z zlatimi okrasi, ki so del ljudskega vezenja. Z vsakim plesnim korakom slovenskega plesa so nas gledalci spodbujali s ploska-

njem v ritmu glasbe, kar nam je plesalcem še posebno dalo krila. Naša naslednja točka je bil istrski ples, *balun*, ki je v izvedbi preprost, obenem pa globok in močan. Marsikdo je prvič videl tudi istrsko nošo.

Na konec programa je organizator uvrstil sklepno kólo iz komične opere Ero z onega sveta Jakova Gotovca. Tako ples kot tudi noša, ki izvirata iz zibelke Hrvaške, Dalmatinske Zagore, sta navdušila gledalce. S plesom Ero z onega sveta Jakova Gotovca smo predstavili svojo domovino Slovincem, živečim v madžarskem Porabju. Odplesali smo ga ponosno, mogočno in s solzami v očeh, ponosni na slovensko in hrvaško domovino.

Slavica Vuković Bačić

26. april, Ogulin in Klek

140 let Hrvaške planinske zveze (HPS)

PD Opatija in PS KPD Bazovica.
Foto: Darko Mohar

Člani planinske skupine so sodelovali na osrednji prireditvi ob praznovanju 140. obletnice HPS. Leta 1874 so se v Ogulinu sestali Vladimir Mažuranić, Bude Budisavljević in Johannes Frischauf, ki je svojim gostiteljem predlagal ustanovitev planinskega društva, podobno kot so to že naredili v nekaterih evropskih državah. Istega leta je bilo v Zagrebu ustanovljeno Hrvatsko planinsko društvo (HPD), katerega slednik je današnji HPS. Praznovanje je bilo bogato, s številnimi dogajanjmi, od odprtja nove alpinistične zbirke v ogulinskem muzeju do prikaza vaje gorskih reševalcev na Kleku. Na akademiji v ogulinski športni dvorani je o preteklih 140 letih spregovoril predse-

dnik HPS prof. dr. Hrvoje Kraljević. Med drugimi je navzoče, več kot osemsto planincev, pozdravil tudi predsednik Planinske zveze Slovenije Bojan Rotovnik. Praznovanje se je nadaljevalo na 1182 m visokem Kleku, zibelki hrvaškega planinstva in alpinizma.

Planinci Bazovice so se skupaj s člani PD Opatija v Ogulin odpravili z vlakom. Tako so želeli poudariti, da se je na začetkih organiziranega planinstva in tudi veliko pozneje v hribe lahko prišlo samo z vlakom. Srečanja s številnimi planinskimi prijatelji so popestrila dogajanja na proslavi. Za planince Bazovice je bilo posebej pristrčno srečanje s Stipetom Božičem, hrvaško planinsko in alpinistično legendo, ki je skupaj z znanim slovenskim alpinistom Vikijem Grošljem pred leti v organizaciji naše planinske skupine predaval na proslavi ob 60. obletnici KPD Bazovica. Darko Mohar

8. maj, Slovenski dom KPD Bazovica

Mira Pugel, razstava

Mira Pugel s prijateljicami.
Foto: Marjana Mirković

V KPD Bazovica se je s samostojno slikarsko razstavo znova predstavila ljubiteljska slikarka Mira Pugel. Razstavo je pred številnimi obiskovalci odprl koordinator kulturnih dejavnosti društva Vitomir Vitaz in spregovoril o avtorici, kulturni program je izpolnil krajši nastop mešanega pevskega zbora pod vodstvom Zorana Badjuka, Mira Pugel pa je spregovorila o svojem ustvarjanju. Slika od ma-

lega, aktivno od leta 1979, bila je članica Skupine 69 v Zagrebu, leta 1981 sodelovala v reški skupini Luški delavec, ki jo je vodil akademski slikar Bogumil Karlavaris, od leta 1995 pa deluje v okviru likovne skupine Katedre čakavskega zbora Grobinščine. V likovnem pogledu je samo-

rastnica; žal ji družinske razmere niso dovolile šolanja na akademiji, tako da se je izobraževala le na predavanjih Bogumila Karlavarisa. Slika olja na platnu in lesonitu, "*ustvarja po navdihu*", pravi, "*in takrat se ne zaustavlja*". Njeni najljubši motivi so ženske, cvetje in tihožitje, to pa je bilo na ogled tudi na tokratni razstavi. Mira Pugel je sodelovala na 45 skupinskih razstavah in pripravila dvajset samostojnih razstav. | **Marjana Mirković**

8. maj

Fotkaj Mlaku Fotografski natečaj

Na fotografskem natečaju z naslovom *Fotkaj Mlaku*, ki ga je ob dnevu Mlake 2014 razpisala istoimenska krajevna skupnost na Reki, so nagradili šest najboljših fotografij na temo te reške četrti. Med nagrajenimi je bila tudi fotografija z naslovom *In kje je vlak?*, ki jo je posnela mlada članica KPD Bazovica Ira Petris. Čestitke!

10. maj, Slovenski dom KPD Bazovica

KUD Jevnica

KPD Bazovica je gostovalo kulturno-umetniško društvo Jevnica. Celovečerno prireditev, ki so jo v celoti pripravili člani KUD Jevnica, je v znamenje dobrodošlice pozdravil naš mešani pevski zbor pod vodstvom dirigenta Zorana Badjuka. Program so gostje nadaljevali s pesmimi, ki jih je zapel MePZ KUD Jevnica pod taktirko zborovodkinje Tanje Benedik. Zbor s 25 do 30 pevci je le ena od sekcij KUD-a, ki pod svojo streho združuje še plesalce, kitariste, harmonikarje, občasno pa tudi recitatorje. Najdaljšo, več kot 60-letno tradicijo v njihovem kraju ima zborovsko petje, ki je tudi najbolj množično, sicer pa je ljubiteljska kulturna ustvarjalnost v Jevnici vzcvetela že v

9. maj, Velika dvorana županijske palače, Varaždin

Dramska skupina KPD Bazovica

V okviru sodelovanja med društvi je KPD Bazovica gostovalo v Varaždinu in tako vrnilo obisk SKD Nagelj in lansnemu nastopu njegove mladinske skupine s predstavo *Ljubezen na meji* avtorice Patricije Hip na Reki. Dramska skupina KPD Bazovica je nastopila v veliki dvorani Županijske palače, v samem središču mesta, v prelepem zgodovinskem poslopju, ki je tudi kulturni spomenik. Predstavila se je s komedijo *Zaigrani Kishon* na besedilo Ephraima Kishona, v režiji Renate Fugošić in dramtizaciji Siniše Posariča. V treh skečih – *Inkognito*, *Likalnik* in *Surround* – so nastopili Zdenka Jelovčan in Loredana Jurković, Ivana Baković in Maris Široka, Vito-mir Vitaz in Tolja Hromin ter Anita Hromin in Nataša Grlica. Uprizoritev jetudi tokrat naletela na dober odziv, obe društvi pa bosta sodelovanje nadaljevali tudi v prihodnje. Več: www.evarazdin.hr.

dvajsetih letih prejšnjega stoletja z zgraditvijo šole. Program sta na zelo zabaven način povezovala Lovro Lah in njegova partnerica Tina Tavčar iz družinskega gledališča Kolenc, pozneje pa sta nas še do solz nasmejala s krajšo predstavo nočnega zakonskega prepira. Za to, da bi bil večer več kot poln, so poskrbeli še muzikantje ansambla *Mesečniki*, ki so občinstvo dvignili na noge in na željo občinstva razširili svoj repertoar. Po uradnem delu programa, ki je trajal dobro uro in pol, smo z gosti iz Jevnice nadaljevali zabavo do poznih večernih ur in navezali trdne prijateljske vezi.

Zbor je v zadnjih letih navezal številne stike s Slovenci, ki živijo zunaj domovine. Tako je gostoval na Madžarskem pri porabskih Slovencih, v Nišu pri kulturno-prosvetnem društvu France Prešeren in v Nabrežini pri Trstu, pri nas pa zagotovo ni bil zadnjič, saj smo uživali vsi, tako gostitelji, člani in obiskovalci kot nastopajoči. | **Eva Ciglar**

11. maj

Srečanje mladih v Trstu

V okviru slovenske manjšinske koordinacije SLOMAK, ki povezuje krovne slovenske organizacije iz Italije, Avstrije, Madžarske in Hrvaške, je v Trstu potekalo srečanje mladih. Poleg dveh članic mladinske skupine KPD Bazovica so se ga udeležili še predstavniki Kluba slovenskih študentk in študentov na Koroškem, v imenu gostiteljev pa mladi rojaki slovenske skupnosti v Italiji, Mladi

za prihodnost. Cilj srečanja je bil navezati stik in vzpostaviti sodelovanje med organizacijami slovenske skupnosti mlajše generacije iz držav v okviru SLOMAK-a. Srečanje smo začeli z večurnim ogledom Trsta, zatem pa smo na delavnici predstavili naše delovanje in težave, izmenjali predloge in zamisli ter se dogovorili o nadaljnji skupni dejavnosti. Spregovorili smo o tem, kako pritegniti čim več mladih ter prepoznavno in na sebi lasten način ohraniti slovenski jezik in kulturo. Prihodnja srečanja bodo usmerjena v uresničevanje sprejetih sklepov in skupne projekte. | **Ivana Baković**

12. februar, Sinagoga, Reka

Spomin na holokavst

V prostorih reške sinagoge je potekala tribuna z naslovom Odkrivanje skrite dediščine, na ogled pa je bila razstava na temo holokavsta. Dogodek so organizirali veleposlaništvo Republike Kosovo (RK) v RH, Svet albanske narodne manjšine Mesta Reka (SANM MR) in Judovska občina Reka. V imenu pokroviteljev, mestnih in županijskih oblasti, sta številne obiskovalce pozdravila podžupan reškega župana Marko Filipović in podžupan PGŽ Petar Mamula, čestitala organizatorjem za predstavljeno dokumentarno razstavo in spomnila na dogodke, ki tudi judom na Reki niso prizanesli. Veleposlanica RK v RH Skhendija Geci Sherifi je po svoji predstavitvi poudarila prijateljstvo med Albanci in judi, nastalo v času druge svetovne vojne. Tribuno je odprl glavni rabin v RH Lucijan Moše Prelević, spregovoril o holokavstu in pomenu razumevanja judovske vere. V imenu Judovske občine Reka (JOR) je mag. Irena Deže Starčević spomnila na

Mag. Irena Deže Starčević in Boris Rejec. Arhiv sveta.

strahotno uničevanje judov v času fašizma in poudarila pomen ljudi, ki so v tistem strašnem času reševali jude in jim je bil dodeljen naziv pravičnik. Takšnih ljudi je bilo na območju Kosova in Albanije veliko. Gost tribune, Leke Rezniki iz Društva prijateljstva Kosovo – Izrael je ob tem v slikovitem opisu med drugim spomnil na zgodbo svoje družine, Melita Švob iz hrvaškega Društva preživelih holokavst pa je predstavila dejavnost te organizacije, iskanje "pravičnikov", glede na redke preživele, večina izmed katerih je molčala zaradi strahu ali preprosto zaradi želje po pozabi vsega hudega, kar so preživele. Omenjeno je bilo še veliko Albancev, ki so prejeli zahvalo države Izrael.

Naj dodam, da so se dogodka udeležili številni predstavniki političnega in verskega življenja Reke in Primorsko-goranske županije. Predsednik Sveta slovenske narodne manjšine Mesta Reka Boris Rejec se je predstavnicama organizatorjev, Ireni Deže Starčević (JOR) in Suadi Shahini (SANM MR) s knjižnim darilom zahvalil za vabilo ter jima čestital za tribuno in razstavo. **Boris Rejec**

24. april, Hotel Bonavia, Reka

Pravice narodnih manjšin in dvojezičnost

Društvo *Slobodna država Rijeka* je v sodelovanju s fundacijo Centre Maurits Coppieters ter mestnimi in županijskimi oblastmi organiziralo konferenco na temo Pravice narodnih manjšin in dvojezičnost v sklopu projekta Jezikovne in manjšinske pravice na Severnem Jadranu. Igor Linardić je v imenu organizatorja pozdravil navzoče in k besedi kot soorganizatorja povabil predstavnika Mesta Reka in PGŽ, župana Vojko Obersnela in namestnika župana PGŽ Petra Mamulo. Sledili so nastopi gostov s prispevki za konferenco: dr. Ljubinka Tošev Kapowitz je pripravila temo Trojezičnost do 1914, kulturolog Ernie Gigante Dešković prispevek Ali je potrebno, da je današnja Reka dvojezična, hrvaško-italijanska?, dr. Danko Plevnik je predstavil Glas za večjezičnost, politolog Neven Šantić pa Tri probleme z manjšinami in jezike manjšin.

Med drugim smo lahko slišali, da je Mesto Reka zaščitilo pravice (nekaterih, op. ur.) narodnih manjšin pred sprejemom Ustavnega zakona o pravicah narodnih manjšin, da je – po podatkih zadnjega ljudskega štetja iz leta 2011 – delež pripadnikov narodnih manjšin na Reki približno 13 % prebivalstva. Omenjena je bila uporaba različnih jezikov, madžarščine kot jezika gospodarskega sloja v času Avstro-Ogrske, italijanščine kot jezika višjih meščanskih krogov in jezika oblasti, ter hrvaščine kot

jezika revnega ljudstva in delavcev. Razprava pa je kmalu zašla v smer, ki je presegla sprejemljivo raven komunikacije in temo srečanja, zato se je odzval župan Vojko Obersnel, spomnil na svoje slovenske korenine in poudaril, da ni treba biti suženj zgodovine, temveč je na Reko treba gledati z današnje perspektive, v kateri se prepletajo tudi identitete številnih narodnih manjšin, ne zgolj italijanske. Svet slovenske narodne manjšine Mesta Reka se, odobravajoč govor župana Obersnela, ni udeležil debate z italijansko skupnostjo, saj smo menili, da je bila ta povsem zgrešena. Med poznejšim druženjem, na katerem se je konferenca neuradno nadaljevala, je bil večkrat poudarjen velik delež Slovencev v kulturnem in gospodarskem razvoju mesta, predstavniki italijanske skupnosti pa so tokrat pozabili na prihod fašizma v te kraje in vladavino Italije v obdobju od 1920 do 1943.

Boris Rejec

Dopolnilni pouk slovenščine je tudi zabaven

Udeleženci dopolnilnega pouka želijo spoznavati prvine slovenskega kulturnega izročila in jih povezovati s kulturo, ki jih obdaja v njihovem življenjskem okolju

Branje slovenskega leposlovja je enakovreden sestavni del dopolnilnega pouka slovenščine in za to dejavnost je potrebno primerno spodbujanje učencev. V človeku je treba vzbuditi zanimanje za slovenskega avtorja oz. besedilo. Šele po tem se marsikateri udeleženec pouka odloča tudi za branje slovenskega leposlovja, pragmatičnih besedil v slovenščini ali celo besedil za študij, potrebe v službah in podobno.

Nekateri udeleženci dopolnilnega pouka slovenščine tako postajajo pravi knjižni molji in redno posegajo po slovenskih avtorjih in berejo, berejo ... ter se identificirajo tudi s slovenskim kulturnim izročilom.

V maju 2014 smo pri dopolnilnem pouku slovenščine na Reki v skupini nadaljevalcev in izpopolnjevalcev spoznavali znanega slovenskega pisatelja Frana Milčinskega. Osredotočili smo se na njegovo znano delo *Butalci*. Izbrali smo vsebino z naslovom *Kako so Butalci peljali vino*. Udeležence in udeleženke sem povabila k poustvarjanju. Udeleženci pouka so na svoj način poustvarjali na podlagi posameznih odstavkov originalnega besedila. To so vsi zelo radi počeli in so bili pri tem v slovenščini zelo domiselni in ustvarjalni. Skupaj smo se odločili, da bi nekatera njihova ustvarjalna besedila ter spremljevalne ilustracije tudi objavili. **I Dragica Motik**

Poustvarjanje pri dopolnilnem pouku slovenščine na Reki po branju vsebine z naslovom

Kako so Butalci peljali vino na Hrvaško

Pogovor med tovariši Butalci pred odhodom po vino na Hrvaško

Jože: "Janez, si pripravil dovolj sodov za vino? Saj veš, da se poroči županova hči. Gospodinje so veliko tega pripravile, samo vino bo potrebno še kupiti."

Janez: "Seveda vem. To mora biti poroka, kakršne še ni bilo pod domačim zvonom. Mi bomo odgovorni za vino. Kakšen starešina pa bi jaz bil, če ne bi pripravil dovolj sodov za vino! Kaj me nadleguješ s takšnim vprašanjem? Rajši se skobacaj v koš."

Jože: "Prav imaš. Veliko si delal. Mi lahko posodiš en sod? Veš, midva z Vidom rada 'šlukneva' kakšen kozarec po kosilu."

Janez: "Seveda, ni problema, saj veš, da imam okoli 30 sodov. Bo čisto za vse dovolj."

Ciril: "Bomo vzeli kaj za pod zob? Slišal sem, da je Hrvaška draga, pot pa je čuda od rok."

Janez: "Seveda, takoj vprezi konje in koš in greva na Hrvaško!"

Butalci so se vso noč peljali na Hrvaško. Zjutraj so kupili vino in se takoj obrnili v Butale. Zelo so bili zadovoljni in srečni in do tedaj še brez stroškov. Ves denar so dali samo za vino. Veselo so tudi zapeli,

da jih je bilo daleč slišati. Sreča se je obrnila, ko so ponosno prišli v Butale.

Janez (*zakriči*): "Vsak naj vzame svoj sod z vinom!"

Ciril: "Zakaj je moj sod tako lahek?"

Jože: "Tudi moj je lahek!"

Janez: "Kaj samo sitnarite, kakor kakšne sitne babe ste. Vzdiignite sode in zakotalite jih v županovo hišo! Nimamo časa za pridige, poročna slovesnost se bo kmalu začela!"

Ciril: "Janez, pa poglej sem, če ne verjameš!"

Janez: "Res, vidim, da so sodi prazni. Kje je vino? Da ga ni kdo popil?"

Stane: "Kaj ne vidite, da so sodi polni lukenj!"

Janez: "No, no, zdaj smo pa tam. Vino smo kupili Hrvaškem in ga pustili na Hrvaškem."

I Gloria Segnan

Ilustracija: Zdenka Kallan Verbanac

26. februar, Narodna čitalnica, Reka

Življenje v preteklosti

Ivan Janeš, povezovalka
Verena Tibljaš, Slavko
Malnar in Ivan Zbašnik.
Foto: Marjana Mirković

V okviru prireditev Domoznanska sredi so pred številnimi obiskovalci uspešno in z dobrim odzivom navzočih predstavili knjigo Življenje v preteklosti avtorja Slavka Malnarja, ki opisuje način nekdanjega življenja in dela, druženja in običajev v goranskih vaseh. Poleg avtorja sta sodelovala še urednik Ivan Janeš, tudi predsednik čabrske podružnice Hrvaške maticice, ki je knjigo založila, in Ivan Zbašnik iz reškega društva Goranov.

Knjigo so predstavili tudi 14. marca v Ložu in 8. aprila v Pokrajinskem muzeju v Kočevju, kjer se je zbralo zelo veliko obiskovalcev, s številnimi tamkajšnjimi izseljenci s Čabranskega, navdušenimi, ker jim je srečanje zbudilo spomine na domači kraj. 12. aprila so knjigo predstavili še v Lokvah in Delnicah, obakrat z dobrim odzivom. Na koncu predstavitev je, podobno kot na Reki, sledil manjši kviz o pomenu narečnih besed, nagrada za največ pravih odgovorov je bil slovar čabrskega govora (*Rječnik govora čabarskog kraja*).

▮ Slavko Malnar, Marjana Mirković

28. marec, Kavarna Centar, Delnice

Slavku Malnarju že tretja gorančica

Slavko Malnar na podelitvi gorančice. Osebni arhiv.

Jubilejna, deseta književna nagrada Jmesečne priloge Goranski Novi list reškega dnevnika Novi list je letos romala v roke kar dveh avtorjev: enakopravno si jo delita Slavko Malnar za svojo dvojezično, slovensko-hrvaško knjigo Življenje v preteklosti in Željko Laloš za Zgodovino športa v Delnicah. Omeniti velja, da je bila v ožjem izboru za nagrado gorančica tudi knjiga Stavbna dediščina v dolini zgornje Kolpe in Čabranke avtorja Marka Smoleta, ki je na podelitvi zanj prejel tudi več čestitk in pohval.

▮ Marjana Mirković

9. april, Šibenik

Andrea Usenik državna prvakinja v kemiji

Andrea Usenik in
mentorica Ratka Šoić.
Osebni arhiv.

Dijakinja 4. letnika srednje naravoslovno-grafične šole na Reki Andrea Usenik je še posebno uspešna pri predmetu kemija in že več let pri vrhu na različnih tekmovanjih s tega

področja. Na letošnjem državnem tekmovanju, ki je od 9. do 12. aprila potekalo v Šibeniku, je prejela tudi posebno priznanje ministrstva RH za znanost, izobraževanje in šport za osvojeno prvo mesto, to pa ji je zagotovilo tudi mesto v štiričlanski ekipi RH, ki bo na srečanju sedemdesetih držav sveta od 20. do 29. julija sodelovala na mednarodni kemijski olimpijadi v Hanoju v Vietnamu. Novico nam je sporočil ponosni dedek Alojz Usenik, legendarni reški gledališčnik in večletni zelo uspešen vodja dramske skupine v KPD Bazovica. Andrei iskrene čestitke z željo po čim boljši uvrstitvi julija!

16. april

Svet za narodne manjšine RH

Svet za narodne manjšine (SNM) RH je v razpravi o proračunskih sredstvih, namenjenih manjšinskim organizacijam za programe v uresničevanju kulturne avtonomije, sprejel letno poročilo o porabi v letu 2013 in sklep o razporeditvi za leto 2014. Slovenska društva so v tem okviru lani od skupne vsote 37.613.240 HRK prejela 749.210 HRK, od tega za informiranje 164.437 HRK (Novi odmev 63.245,

Planika 38.920 HRK, Sopotja 34.055, Mavrica 19.460 in Liburnijska priloga 8.757), kulturni amaterizem 462.661,50 HRK in prireditve 122.111,50 HRK. Za leto 2014 je zagotovljenih skupno 33.698.000 HRK proračunskih sredstev, predvidenih za programe nevladnih društev in ustanov narodnih manjšin, od tega za slovensko skupnost 674.000 HRK. Na razpis 2013 in 2014 se niso prijavila društva SKD Gorski kotar, SKD Lipa iz Buzeta in SKD Stanko Vraz iz Osijeka, medtem ko se na lanski razpis nista prijavili še SKD Ajda iz Umaga in Društvo Slovencev iz Labina. Več: www.nacionalne-manjine.info/. | Marjana Mirković

26. april, Zagreb

Gorski kotar v metropoli

Na Trgu bana Josipa Jelačića je potekala že tradicionalna prireditev Gorski kotar v metropoli, ki jo organizira Društvo Goranin. Letos je vabilo prejelatudi Etnološka zbirka Palčava šiša iz Plešč in predstavila dejavnost s področja raziskovanja, varovanja in promocije kulturne dediščine doline Čabranke in zgornje Kolpe ter bližnje okolice, pa tudi zbirke in ponudnike na tem področju iz tega okolja, Selankin mlin in Malinarićevo žago iz Zamosta – edina še delujoča pogona na vodni pogon –, ki ju je mogoče turistično obiskati. Na stojnici so predstavili še knjige Matice Hrvatske podružnice Čabar s področja kulturne dediščine, predvsem narečja in etnologije. Posebne pozornosti sta bili deležni zadnji izdaji, Stavbna dediščina v dolini

zgornje Kolpe in Čabranke avtorja Marka Smoleta in Življenje v preteklosti avtorja Slavka Malnarja. Naj omenimo še to, da je v tekmovanju za najboljšo predstavitev med turističnimi zvezami prvo mesto osvojila TZ Čabar s predstavitvijo življenja in dela v krajih okoli Tršća - Trstja. | Marko Smole

Palčava šiša v Zagrebu. Osebni arhiv.

27. april, Urad predsednika RS, Ljubljana

Na sprejemu tudi Danijel Šimek

Urad predsednika Republike Slovenije je ob slovenskem državnem prazniku, dnevu upora proti okupatorju, pripravil dan odprtih vrat, ob tej priložnosti je predsednik RS Borut Pahor sprejel tudi Zelenega Jurija iz Bele Krajine, starodavnega slovanskega mitološkega junaka, ki v deželo prinaša pomlad, srečo in nov začetek. Pomladno vzdušje so pričarali otroci iz folklorne skupine Dragatuš, s plesom so nastopili še člani skupine KUD Zvir iz Jelenja, z njimi pa tudi harmonikar, sedemnajstletni grobniški rojak Danijel Šimek, s programom slovenskih pesmi.

Danijel Šimek na sprejemu pri predsedniku RS. Osebni arhiv.

SI-T

9. maj, OŠ Pečine, hotel Jadran, KPD Bazovica

Peto srečanje učiteljev slovenščine iz zamejstva in Slovenije

Tridnevni seminar za učitelje slovenščine iz zamejstva in Slovenije je z naslovom Učitelji učiteljem letos potekal na Reki (8.-10. maj), namenjen pa je bil izmenjavi dobrih praks med učitelji in spoznavanju skupnega kulturnega prostora, kjer živi slovenska narodna manjšina. Srečanje je organizirala OŠ Pečine skupaj z Zavodom RS za šolstvo (ZRSŠ) in pod okriljem ministrstva za izobraževanje, znanost in šport RS (MIZŠ). Poleg gostiteljic, ravnateljice OŠ Pečine Irene Margan in učiteljice Vide Srdoč se je seminarja udeležilo 34 učiteljic in učiteljev iz Italije, Avstrije in Slovenije, svetovalka ZRSŠ Veronika Pirnat, zaslužna za dobro koordinacijo, ter predstavnika MIZŠ Roman Gruden in Marko Koprivc. Udeležence je obiskala tudi pobudnica seminarjev, nekdanja ravnateljica OŠ Cirila Kosmača v Piranu Alenka Kovšca. Program je obsegal delavnico na temo ustvarjalnega poučevanja slovenščine, ki sta jo vodili Barbara Upale in Tatjana Vučajnk, zatem predstavitev na OŠ Pečine, sledila sta ogled muzeja starih računalnikov Peek&Poke in obisk v Slovenskem domu KPD Bazovica, kjer so se seznanili z delovanjem društva in manjšinske samouprave. Irena Margan se je ob tej priložnosti zahvalila slovenskim organizacijam na Reki za dobro sodelovanje in

Z delavnice.
Foto: Marjana Mirković

10. maj, Porabje

Kmetijska sekcija SKD Gorski kotar

Na obisku v Porabju.
Osebni arhiv.

podporo ter poudarila, da je organizacija seminarja veliko priznanje OŠ Pečine za večletno uspešno poučevanje slovenščine. Društvo Bazovica se je gostom predstavilo z nastopom dramske skupine, udeleženci srečanja pa so v naravoslovnem muzeju dan pozneje prisluhnili zanimivemu predavanju dr. Boštjana Surine o rastlinskem svetu reškega območja, si ogledali Trsat ter se sprehodili po Reki in Opatiji. Po oceni vseh sodelujočih je bilo srečanje uspešno, zanimivo in poučno, organizacija pa odlična. Čestitke in zahvale ravnateljici OŠ Pečine Ireni Margan in učiteljici slovenščine Vidi Srdoč so kar deževale, s pozdravi in dobrimi željami do prihodnjega srečanja, ki bo predvidoma v Sloveniji.

Slovenščina na javnih šolah na Hrvaškem

Na Hrvaškem se slovenščina v javni šoli poučuje na osnovnošolski ravni na Reki (OŠ Pečine, od leta 2006) in v Matuljih (OŠ Andrije Mohorovičiča, od letos) ter srednješolski ravni v Pulju (gimnazija in srednja šola uporabnih umetnosti in oblikovanja, od letos) in Varaždinu (Druga gimnazija, od leta 2011), poseben projekt pa drugo leto (od decembra 2012) poteka v Varaždinski županiji, kjer okrog dvesto učencev v dvanajstih obmejnih šolah poučuje osem učiteljic iz Slovenije.

Marjana Mirković

Člani kmetijske sekcije SKD Gorski Kotar so na prvi letošnji daljši ekskurziji, namenjeni spoznavanju evropskih projektov na obmejnih območjih, obiskali Slovence v Porabju na Madžarskem, obmejni regiji med Slovenijo in Avstrijo. Tam prebivajo Slovenci, zaradi železne zavese do devetdesetih let tako rekoč izolirani tudi proti Madžarski. Zaradi ekstenzivnega kmetijstva na ne prav rodovitnih gričih se je prebivalstvo ves čas odseljevalo, zato so se že pred leti s pomočjo Urada vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter tudi slovenskega kmetijskega ministrstva začeli prijavljati na evropske razpise za pridobitev razvoj-

nih sredstev in ustanovili svojo razvojno agencijo.

Razvojno agencijo Slovenska krajina je leta 2006 ustanovila Zveza Slovencev na Madžarskem. Agencija kot neprofitna organizacija si prizadeva za kulturni, turistični in gospodarski razvoj slovenskega Porabja, njen cilj pa je iz evropskih in državnih skladov pridobiti finančna sredstva za razvoj gospodarstva, kmetijstva in turizma. Agencija obenem širi svojo dejavnost tudi kot turistična pisarna in svojevrstno združenje kmetov. Tako smo si v Gornjem Seniku pod vodstvom gospe

Andreje Kovacs lahko ogledali hišo jabolk – obrat za predelavo domačih jabolk v sok, kot rezultat čezmejnega projekta (2007–2013) z naslovom Upkač – gre za narečno poimenovanje smrdokavre. V bližini je zgrajen hlev vzorčne kmetije s kravami dojiljami. Agencija ima v lasti tudi Hotel Lipa v Monoštru, v stavbi je tudi sedež krovne organizacije Slovencev z veliko dvorano, v kateri so predstavili tamkajšnjo slovensko narodno skupnost. Za konec smo se ustavili še v Andovcih, eni od sedmih slovenskih vasi v Porabju, in si ogledali porabsko domačijo, kjer je na ogled značilna porabska kmečka hiša z lončeno pečjo. Informacije, ki smo jih pridobili, so zanimiva in pomembna pomoč pri razmišljanju o podobnih razvojnih projektih tudi na našem območju, saj si delimo podobno usodo odmaknjenosti, propadanja domačih industrijskih obratov in odseljevanja. | Marko Smole

IN MEMORIAM – Danilo Troha

11. marca je v 70. letu starosti na Reki umrl dolgoletni član KPD Bazovica in član Sveta slovenske narodne manjšine Primorsko-goranske županije Danilo Troha, iz družine, ki je bila od nastanka društva tesno povezana z delovanjem Slovenskega doma. Na zadnjo pot 17. marca so ga spremili tudi številni člani KPD Bazovica in mešanega pevskega zboru, ki so rojaku v slovo tudi zapeli, poslovilne besede v imenu društva pa je prebrala pevka Boža Grlica. Danilo Troha je pokopan na reškem pokopališču Kozala.

Dragi Danilo,

prehitro, preveč nepričakovano je prišel trenutek, ko se moramo posloviti od tebe. Težko mi je spregovoriti nekaj besed tebi v slovo, saj sta najini družini povezani že od samega začetka, ko so se najini starši priselili na Reko. Žalostna je ta dolžnost, da ti osebno, v imenu cele moje družine ter v imenu KPD Bazovica spregovorim ob slovesu – ob tem vedno prehitrem odhodu, na tvoji zadnji poti, na poti v večnost!

Rojen si leta 1944 na Bledu. Na Reko si prišel s starši kot štiriletni otrok leta 1948. Tvoji starši so takoj, kot zvesta slovenska družina s tremi otroki, pristopili v članstvo v Slovenski dom ter sčasoma vsi aktivno delovali. Starša sta vsa leta pela v zboru, ti si se aktivno vključil v dramsko skupino leta 1960, pozneje tudi v pevski zbor, kjer si prepeval do zadnjega, seveda s prekinitvami, saj si bil dolga leta pomorščak. Toda ob prihodu domov nisi pozabil na svoj drugi dom, na Slovenski dom Bazovica. Nisi bil samo dolgoletni aktivni član Bazovice, bil si do zadnjega tudi član slovenskega manjšinskega sveta na županijski ravni. Bil pa si tudi pravi udarnik v času, ko je Bazovica obstajala zaradi prostovoljnega dela. Nadvse pa si ljubil pesem, petju si ostal zvest do kraja. Pogrešali te bomo ob praznem prostoru pri basih ...

Nisi dočakal nove pomladi, ki je tik pred vrati, nenadoma si nas brez slovesa zapustil v 70. letu. Taka je pač bila božja volja ...

Dragi Danilo, čeprav te ni – med nami si! Zelo te bomo pogrešali vsi, ki smo te poznali, posebno pa te bodo pogrešali sin Slavko, vnukinja Nika, sestra Dragica z Zvonetom, brat Stanko z Moniko, pa tudi Gordana in vsi navzoči sorodniki, ki jim v imenu svoje družine in posebej v imenu Slovenskega doma Bazovica izrekam globoko in iskreno sožalje.

Zbogom, Danilo! Počivaj v miru in naj ti bo lahka ta primorska gruda!

Boža Grlica

IN MEMORIAM – Jože Harej - Pepi

Na Reki je v 92. letu starosti umrl dolgoletni član KPD Bazovica Jože Harej - Pepi.

Na Reko je prišel z Goriškega, iz Dornberka, kot številni rojaki po drugi svetovni vojni in se kmalu povezal s tukajšnjo slovensko skupnostjo. Jože Harej - Pepi je bil skupaj z družino vsestransko dejaven v društvu v petdesetih in šestdesetih letih prejšnjega stoletja, bil je tudi predsednik KPD Bazovica (1957–1961), sicer pa med drugim do leta 1969 član mešanega pevskega zboru in dramsko-recitatorske skupine. Jože Harej - Pepi počiva na reškem pokopališču na Drenovi, kjer so se 14. maja od njega poslovili družina, prijatelji, znanci in člani KPD Bazovica.

Iz krize v krizo

Slovenija si še ni dobro opomogla od marčnega žledu, ki je po nekaterih ocenah povzročil za več kot 500 milijonov evrov škode in uničil velike površine slovenskih gozdov, že se je, po majhnem zatišju zaradi naravne ujme, začel nov politični cunami. Vlada je padla in spet smo pred politično krizo in novimi volitvami.

Pojdimo po vrsti. Na slovenskem političnem prizorišču ni miru in kot kaže, ni nobenih možnosti, da bi se država po pametnem premisleku, po strnitvi sil in v politični stabilnosti izvlekla iz hude gospodarske in politične krize. Nikoli ne more biti tako slabo, da ne bi bilo lahko še slabše, je zapisal Arthur Bloch v enem od znamenitih Murphyjevih zakonov.

Tomo Šajn.
Foto: Dragica Jakšetič

Na prizorišče sta namreč znova stopila dva prekaljena in po svoje tudi zelo pokvarjena politika: Zoran Janković, imenovan Zoki, z leve politične poloble in njegov alter ego, idol tako rekoč vse slovenske politične desnice, Janez Janša. Z roko v roki sta neodvisno drug od drugega spet premešala karte in znova destabilizirala politično prizorišče.

V času najhujših težav z žledom in poplavami so Janševi zvesti privrženci nad vse slovesno in ponosno prinesli v parlament več kot 40.000 podpisov občanov, ki, kot je dejala prvopodpisana Eva Irgl, zahtevajo referendum o noveli zakona o arhivih. Velika večina podpisnikov zagotovo ne ve, kaj je pravzaprav narobe v tem zakonu, a če so šefi rekli, da je treba podpisati, je pač treba. In tako bomo šli – ali pa ne – junija na referendum, ki bi moral biti na zahtevo predlagateljev že 25. maja, ko bomo iz množice kandidatov volili osem bodočih evropskih, dobro plačanih poslancev. Medtem ko je desnica strnila vrste in ponuja volivcem le dve kandidatni listi, se bo levica, razbita na prafaktorje in tako imenovane neodvisne liste, predstavila na kar 14 listah.

Najprej torej na volitve za evropski parlament, potem na referendum proti spremembam arhivskega zakona, ki menda ščiti nekdanje udbovce, in potem sta pred nami še dvakratna izleta na volitve. Kot vse kaže, bomo že julija na izrednih volitvah volili poslance v državni zbor. Zakaj, se sprašujejo ljudje, ko si je država vendarle nekoliko gospodarsko opomogla in so jo začeli mednarodni finančni trgi ocenjevati bolj optimistično.

Na sceno je stopil že omenjeni Zoki Janković, ki je na kongresu vladajoče stranke Pozitivna Slovenija, iz katere je izšla predsednica vlade Alenka Bratušek, kandidiral za predsedniški položaj, čeprav so ga tako imenovani strici iz ozadja, njegovi

politični botri, denimo nekdanji predsednik republike Milan Kučan, opozarjali, naj ne kandidira. Janković je po glasovanju na kongresu povozil protikandidatko Bratuškovo, ta pa je takoj napovedala odstop. In ker so njeni koalicijski partnerji naravnani proti Jankoviću, je morala vlada pasti.

Medtem ko se je kuhalo na vladnem polu, je višje sodišče potrdilo obsodbo okrožnega, ki je vodjo SDS Janeza Janšo obsodilo na dve leti zapora zaradi afere z nakupom finskih osemkolesnikov Patria. To je sprožilo pravi val protestov med njegovimi privrženci, Janša pa je poleg napovedi o uporabi vseh pravnih sredstev za izničenje krivične obsodbe obenem obtožil sodišče, da je komunistično indoktrinirano in da služi zgolj silam kontinuitete na Slovenskem.

Ko bo ta kolumna pred vami, spoštovani bralci, bodo za nami že volitve v evropski parlament, na katerih bo zanesljivo zmagala desnica. Verjetno bo za nami tudi omenjeni referendum o arhivih, ki bo po vsej verjetnosti nov triumf desnice, potem pa bomo že v pripravah na državnoborske volitve. Ker naj bi bile te julija, ko "polovica" Slovencev dopustuje, pretežno na Hrvaškem, nelegalne, se že pojavljajo zahteve po ustavni presoji tega datuma.

Kaj pa pravijo tako imenovani navadni Slovenci? Njih v glavnem ne vpraša nihče, razen pri volitvah, ko jih je treba pritegniti h glasovanju. Ampak volitev letos še ne bo konec, saj bomo v oktobru povabljeni na lokalne volitve, ko bomo neposredno volili občinske župane in člane občinskih svetov.

Naši župani v številnih občinah delujejo kot lokalni šerifi in se ne zmenijo za običajna in kolikor toliko demokratična pravila političnega vladanja. Pa kaj bi vas poučeval, saj imate tudi na Hrvaškem veliko lokalnih in regionalnih šerifov, ki jim živ krst ne more nič.

■ Tomo Šajn

Boris Rejec

Slovenska beseda je beseda praznika, petja in veselja

KPD Bazovica na Reki je prva leta združevalo več slovenskih družin, med njimi tudi Rejčeve (po domače Rejcovce). K pogovoru smo povabili sina Borisa, še danes aktivnega v društvu in predsednika slovenskega manjšinskega sveta na mestni ravni, brat Darko pa živi v Stopercah v Sloveniji. Boris Rejec se je ozrl na dejavnost svoje družine, v Slovenskem domu navzoče od prvih let: "Starša sta pokojna, oče Ciril, iz rudarske družine, je na Reko prišel leta 1947 iz Idrije, s trebuchom za kruhom, potem ko je drugo svetovno vojno preživel sprva na Sardiniji kot vojak, leta 1939 mobiliziran v italijansko vojsko. Po kapitulaciji Italije je skupaj s skupino rojakov iz zbirnega taborišča pod ameriško upravo prebegnil in v Barju se mu je uspelo vključiti v partizansko prekomorsko brigado. Konec vojne je dočakal v Beljaku." Ciril Rejec je skupaj z mladimi iz Idrije takoj po prihodu navezal stik s Slovenci, ki so bili zelo solidarni. "Oče je, kot veliko drugih, prvih mesec dni, dokler ni našel najemniškega stanovanja, stanoval pri Zori Ausec, ustanoviteljici društva KPD Bazovica. Po poklicu je bil klepar, zaposlil se je v ladjedelnici 3. maj, in ker je dobro risal, je dobil možnost za triletno večerno izobraževanje za ladjedelniškega tehnika." Boris Rejec, po izobrazbi strojni tehnik in prav tako zaposlen v ladjedelnici 3. maj, v tehničnem oddelku, dodaja, da imajo vsi v družini poslušni in so vedno radi peli. Oče je bil med prvimi pevci v društvu: "Prostega časa ni imel, a menda je bil zvečer prvi v prostoru za druženje; fantje so se zbirali in tako je nastal moški pevski zbor. V živem spominu je še opereta Kovačev študent (1953), v kateri je pel glavno vlogo." Na Reki je bilo zboro-

vsko petje v slovenščini organizirano tudi v cerkvi Marijinega vnebovzjetja; tam je Borisov oče spoznal slovenski družini Božič in Baša, pa tudi bodočo ženo: "Vsi Slovenci so bili takrat neverjetno povezani med seboj in z društvom. Kot so starši pravili, je cerkveni zbor deloval od leta 1950, bile so tudi slovenske maše, tam je oče spoznal tudi mamo." Mati Jožefa, po domače Jožka, rojena Božič, je bila doma iz Dolge Poljane pri Ajdovščini, iz sicer premožne družine s sedmimi otroki, a je morala zaradi vojnih razmer od hiše. Leta 1942 se je zaposlila v Opatiji kot negovalka in se z dodatnim šolanjem usposobila za medicinsko sestro. Cirila je pritegnila k petju v cerkvenem zboru, kar je bilo tradicija v njeni družini, on pa njo k zborovskemu v društvu Bazovica. "Slovenski dom je bil odprt za vse, vsi so bili predvsem samo Slovenci, željni združevanja. Iz mladih let se spomnim, da so se ves čas vrstili nastopi, od zbora do recitacij in igrokazov; oče je zelo rad tudi igral in recital in naj ob tem omenim uspešno opereto Kovačev študent iz leta 1953. Priznana vlogo na Reki je imel pevski zbor, ki je občasno sodeloval tudi pri nastopih v reškem gledališču, med drugim pri operi Boris Godunov na dan mojega rojstva leta 1955, kar je botrovalo tudi mojemu imenu."

Družina Rejec je bila vsa leta povezana z društvom. Boris se spominja prvega nastopa: "Kot štiriletnik sem recital pesem

Domovini, napisal jo je oče, to je bilo za 29. november, dan republike. Imel sem visoko vročino, 39 stopinj, toda moral sem opraviti svoj prvi nastop, in lepo je bilo. Društvo je bilo vedno polno otrok, Zora Ausec je organizirala tudi mladinski pevski zbor; krožke za učenje slovenščine, recitatorje, tamburaški orkester. Vanj sem se vključil leta 1960; sprva nas je vodil Anton Mihec, pozneje Nikola Mak. V mladih letih sem bil pogosto na odru, z Vitomirjem Vitazom sva večkrat vodila nastope z igrokazi, skeči in recitacijami. Leta 1976 me je po vrnitvi iz JLA takratni vodja dramske skupine Alojz Usenik povabil k sodelovanju v Vdovi Rošlinki Cvetka Golarja in na moje presenečenje je igranje znova postavil na noge: zbralo se nas je petindvajset, predstava je bila uspešna in nagrajena. V glavni vlogi je nastopila Dragica Rizman, sam sem odigral Janeza, nastopala sta tudi oče v vlogi Balantača – ki pa mu ni bila dolgo usojena, ker je leta 1979 pri komaj 58 letih umrl – in brat kot pastir. Igralo je tudi več študentov iz Slovenije, ki so se šolali na Reki, spomnim se Mira Žejna, danes zdravnika v Ajdovščini, in Martine Bergoč, učiteljice v Sežani. Vdovo Rošlinko smo igrali več let, nastopil sem med drugim tudi v recitalu Hlapec Jernej in njegova pravica Ivana Cankarja – znova z bratom kot ječarjem in očetom kot županom, in pel sem v zboru." Zaradi družinskih in poslovnih obveznosti je več let sledil premor; od leta 1992 do 1995 je bil v hrvaški vojski, protitankovski enoti in logistiki, v društvo pa redno prihaja zadnjih petnajst let: "Danes na odru ne nastopam več, pojem pa v zboru, bariton, pogosto tudi solo na pobudo našega nekdanjega dolgoletnega zborovodje Franja Bravdice." Boris Rejec že dolgo poje tudi v dveh cerkvenih zborih, pri kapucinih v mestu od leta 1962 in v cerkvi Srca Jezusovega na Zametu od leta 1978: "Petje mi je v veliko veselje, petje v slovenščini toliko bolj. Slovenska beseda je beseda praznika, petja in veselja, je podobno, kot je zapisal že Cankar, vedno ponavljal oče. Vedno se je pelo, razen radia drugega ni bilo, peli smo doma, v gosteh, povsod, v glavnem slovenske pesmi, ker je bila tudi družba slovenska. Na Reki smo se vedno počutili kot doma, ko smo zapeli, pa je bilo še bolj domače, slovenska pesem pa je postala ljuba tudi vsem okrog nas." Marjana Mirković

Na Gorenjskem. Foto: Darko Mohar

Viševnik. Foto: Dionis Jurič

Lendava. Foto: Istog Žorž

Golica. Foto: Darko Mohar

Bled. Foto: Istog Žorž

Slap Kozjak, Tolmin. Foto: Petra Aničič